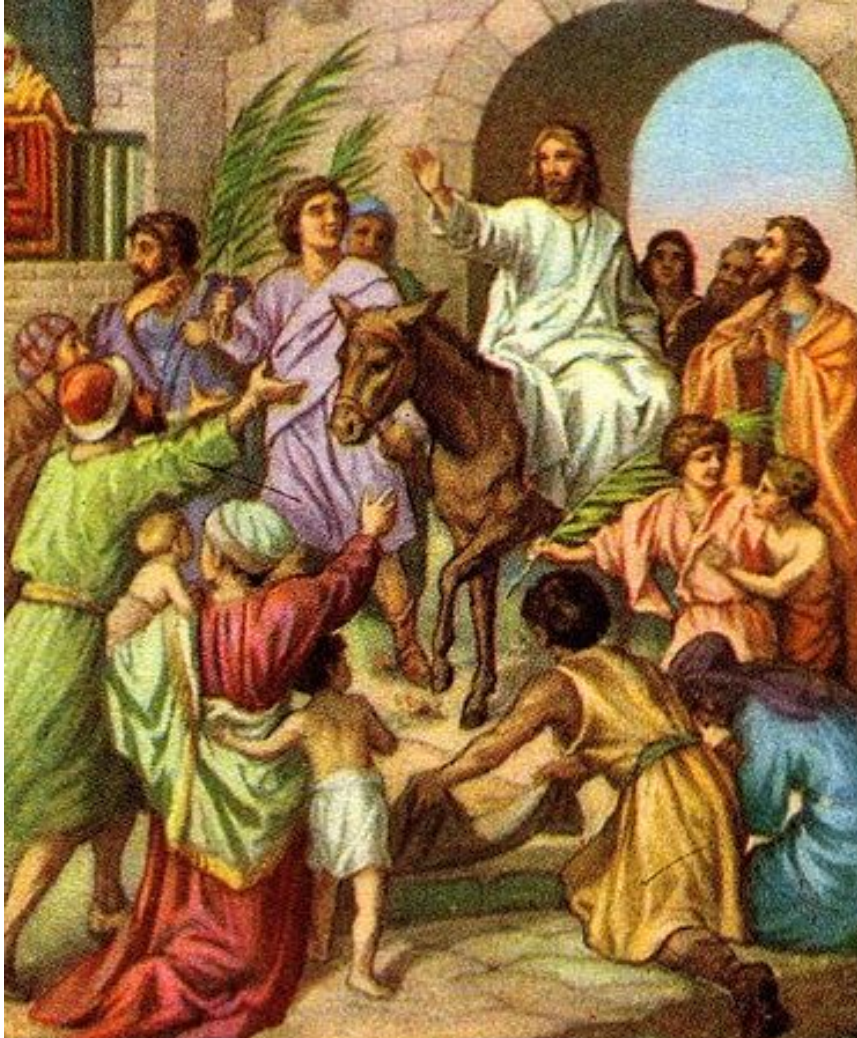

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΟΥΛΤΑΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ (ΚΛΑΔΟΣ ΠΕ78)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ- ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Μετά το Σάββατο του Λαζάρου, ακολουθεί η Κυριακή των Βαΐων. Αυτή η Κυριακή ονομάστηκε έτσι από τα βάγια. Ας δούμε την ιστορία.. Ο Χριστός, ο γιος του Θεού, κλήθηκε να πάει στην Ιερουσαλήμ. Ο κόσμος τον περίμενε με χαρά, γιατί ήξερε ότι είχε κάνει πολλά θαύματα και πολλές καλές πράξεις στους ανθρώπους. Τον είδαν να μπαίνει στην Ιερουσαλήμ πάνω σε ένα γαϊδουράκι. Ο κόσμος τον περίμενε κρατώντας στα χέρια του βάγια (ένα φυτό) και δάφνες και τον καλωσόριζε με ενθουσιασμό. Άλλοι ανέβαιναν σε τaráτσες κι άλλοι σε δέντρα για να δουν τον Χριστό τότε, ενώ παιδιά του έστρωναν το δρόμο που περνούσε με φύλλα. Ο Χριστός ήξερε πως γι' αυτόν ήταν απ' τις τελευταίες χαρούμενες στιγμές και πως θα ακολουθούσε η Εβδομάδα των Παθών. Δηλαδή η εβδομάδα που θα τον συλλάβουν, θα τον

δικάσουν, θα τον χτυπήσουν και βασανίσουν και που στο τέλος θα τον σταυρώσουν. Παρ' όλα αυτά προχώρησε και ήταν κοντά στον απλό κόσμο δίνοντας την αγάπη του.

Θυμόμαστε λοιπόν τα βάγια αυτήν την Κυριακή και ετοιμαζόμαστε γιατί ακολουθεί η Εβδομάδα των Παθών, η εβδομάδα που για μας ο Χριστός πέρασε πολύ δύσκολα μέχρι τη Σταύρωσή του. Την Κυριακή των Βαΐων τα κάλαντα λένε “Βάγια, βάγια, το Βαγιώ τρώμε ψάρι και κολιό”. Τρώμε ψάρι για να πάρουμε δυνάμεις, ώστε να νηστεύσουμε (όσοι μπορούμε) τη Μεγάλη Βδομάδα, μέχρι το Μεγάλο Σάββατο, όπου έρχεται η Ανάσταση του Χριστού.

Την Κυριακή των Βαΐων στην εκκλησία μοιράζονται βάγια, πολλοί ιερείς πετούν λεμονόφυλλα και δάφνες, ενώ όλη είναι στολισμένη με τέτοια φυτά (βάγια, δάφνες, φύλλα ιτιάς), για να θυμούνται με πόση χαρά και γιορτινή διάθεση υποδέχτηκαν το Χριστό τότε. Όλα ετοιμάζονται για να ακολουθήσει η Εβδομάδα των Παθών του Χριστού. Φέτος μπορεί οι εκκλησίες να ήταν κλειστές, όμως όλα αυτά τα γεγονότα μπορούμε να τα θυμόμαστε στο σπίτι μας. Εκεί μπορούμε να πάρουμε κλαδάκι από βάγια και να κάνουμε ένα σταυρό και να τον κρεμάσουμε στην εξώπορτα για καλή τύχη (έθιμο των νησιών).

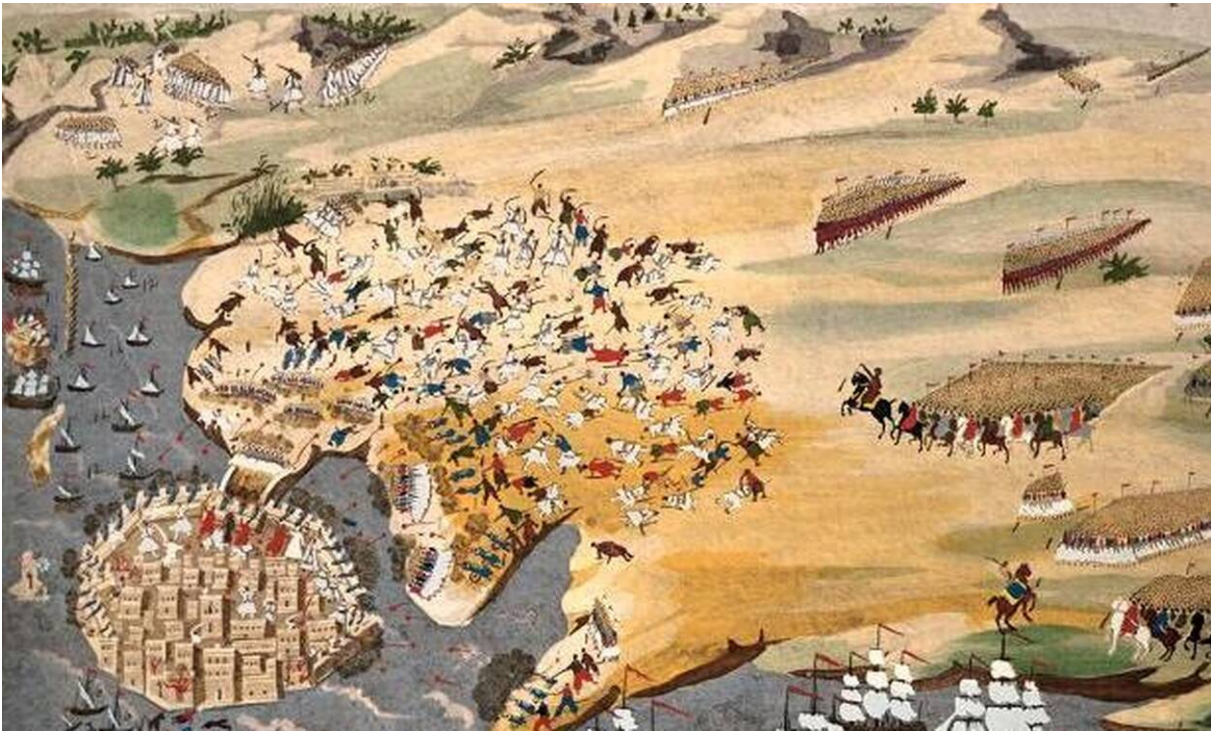
Θυμόμαστε όμως και την ιστορία μας αυτή τη μέρα..

Έξοδος του Μεσολλογίου

Ξημερώματα της Κυριακής των Βαίων στις 10 Απριλίου του 1826 (πριν πολλά πολλά χρόνια), οι Έλληνες που ζούσαν στο Μεσολόγγι εκείνη την εποχή προσπαθούσαν να μείνουν ελεύθεροι. Να θυμίσω πως οι Έλληνες την 25η Μαρτίου του 1821 ξεσηκώθηκαν και πολέμησαν εναντίον των Τούρκων, για να αποκτήσουν την ελευθερία τους. Σε αυτό το μέρος λοιπόν, το Μεσολόγγι, που αν ψάξετε στο χάρτη, θα δείτε ότι είναι στρογγυλό σαν νησάκι, οι κάτοικοι του έκλεισαν τις πύλες και είπαν καλύτερα να είμαστε εδώ μέσα και ελεύθεροι παρά να παραδοθούμε πάλι στους Τούρκους. Οι μέρες περνούσαν, οι άνθρωποι εκεί έφαγαν όσα φαγητά είχαν, ήπιαν το νερό που υπήρχε, όμως κανείς πια δεν

μπορούσε να τους βοηθήσει. Οι Τούρκοι μαζί με στρατό από Αιγύπτιους τους είχαν περικυκλώσει.

Οι επιλογές που υπήρχαν ήταν οι εξής. Να μείνουν μέσα στο Μεσολόγγι και να πεθάνουν ηρωικά ή να ανοίξουν τις πύλες. Αν άνοιγαν τις πύλες ή θα παραδίνονταν στους Τούρκους ή θα πέθαιναν πολεμώντας για την ελευθερία τους. Ανάμεσα τους υπάρχουν πολλές γυναίκες και παιδιά. Οι Μεσολογγίτες τελικά παίρνουν την απόφαση να ανοίξουν το βράδυ της

Κυριακής των Βαίων τις πόρτες, να πολεμήσουν και να πεθάνουν όλοι για την ελευθερία της πατρίδας μας. Όλος ο κόσμος τότε στην Ευρώπη μιλά για αυτή την ηρωική πράξη. Τότε γράφεται από τον Σολωμό το ποίημα “Ελεύθεροι πολιορκημένοι- Άκρα του τάφου σιωπή” Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει.

Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει
Λαλεί πουλί, παίρνει σπυρί κι η μάνα το ζηλεύει.
Τα μάτια η πείνα εμαύρισε στα μάτια η μάνα μνέει
στέκει ο Σουλιώτης ο καλός παράμερα και κλαίει.
«Έρμο τουφέκι σκοτεινό, τι σ’ έχω ‘γώ στο χέρι;
Οπού συ μου ‘γινες βαρύ κι ο Αγαρηνός το ξέρει».

Ασκήσεις

1. Ζωγραφίζω την εικόνα από την είσοδο του Χριστού στην Ιερουσαλήμ με τα Βάγια.

2. Ψάχνω να βρω πού βρίσκεται το Μεσολόγγι και βλέπω βιντεάκια με την ιστορία μέσω διαδικτύου.

Καλή επιτυχία!

